

שמות

הנה נרשם דבריאל 1921 בעיר שפילד ברוסין, מור דג
י. נ. היום נרשם נאציזם. נרשם דגם נאציזם דגם, נרשם נאציזם,
אחיו י. חסיד אוניברסיטת תל אביב אוניברסיטת תל אביב (הנשיא דגם)
דגם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם, נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם

שמות נרשם דגם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם; נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם

נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם 1945 נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם 1948 נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם

נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם
נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם

נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם

נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם נאציזם

שמחה יברבוים - לזכרו -

אני מחזיק בידי מעט מרשימותיו וחפציו של שמחה. אלה הם קובצי מכתבים, יומן אישי ומזכרות משדות הקרב בהם לחם אשר נרשמו ונאגרו במהלך חודשי חייו האחרונים, אלה של שנת תש"ח. הללו הם עדות ודברי ימים גם יחד של עלם אופטימי, זחוח ותמים שחי את המלחמה במקום התרחשותה מבלי שידע שבבוא היום עתידים הם לשמש בלי משים עדות צנועה להנצחתו. בכתובים הותיר שמחה יומן אישי, מכתבים אישיים לבני משפחתו, לקט תעודי של דפים קרביים ממהלך המלחמה הנוגעים לפעילותו ותמונות מתקופת הנוטרים, מלחמת השחרור, שרותו בצבא הבריטי - ככל שיכולים להכיל חיים קצרים וסוערים כשלו. חלקם של הללו, לבד מהיומן, נשמרו ע"י אחותו של שמחה, שרה. המכתבים, מצהיבים ומתכלים משיני הזמן, נכתבו על דפי מחברת תלושים. משנפלו לידי, מיהרתי לצלמם על-מנת לשמרם ולהנציחם. את יומנו האישי קבלה שרה מחוה, חברתו לחיים של שמחה. הם עמדו להנשא ששה שבועות מאוחר מהיום בו נפל.

לא ידענו על על קיומו של יומן אישי. בחיפוש אחר חומר לצורך העריכה הנוכחית, פנתה שרה אל חוה חברתו, עמה היא שומרת קשר עד היום. חוה המשיכה מאז בדרכה ובנתה בית משלה. וחוה, חמישים ואחד שנים אחרי עדיין נוצרת את יומנו כזכרון אלמותי לתקופת אהבתם, הפקידה עתה את היומן בידי שרה. היומן אינו אלא פנקס כיס אנגלי של שנת 1948 זעיר ומצהיב, בו מציין שמחה בכתב יד רהוט ומתומצת פרקים אוטנטיים מארועי המלחמה ההיא של שנת תש"ח בחזית הדרום בה לחם. בדיעבד ולרוע הגורל מהווה עתה היומן תעודת חיים ומצבה גם יחד לדמותו באחרית ימיו. אל פרקי ההיסטוריה האוטנטית של הימים ההם מתווספת עדות נוספת של הוויה בהתרחשותה ושל דברים מפי אומרים. אלה הותירו בידנו את החובה המזערית לתעדם ולהנציחם. תודתנו לחוה אשר נצרה את יומנו והעבירנו לידנו.

חייו של שמחה מאז עליתו ארצה מפולניה בגיל 15 בשנת 1936, הם ביטוי מתמשך של מעשי התנדבות. כנער מתבגר התגורר אצל משפחת אחיו מרדכי בראשון לציון. עבד בפרדסים שבסביבה ולימים, בגיל 18 התחיל ללמד את מלאכת ליטוש היהלומים אצל גיסו אפרים. אפרים יעיד שהבחור היה שובה נפש, חרוץ לאין גבול, מהיר תפיסה וותאב דעת בכל. בטרם ביסס עמדה בתעסוקה החדשה, חזר הכרה בצורך השעה, נענה לקריאה והתנדב לצבא הבריטי. שמחה נשלח לשרת במצרים. אין בידנו תיעוד על תקופה זו לבד ממספר תמונות משנת 1944 מקאירו (קהיר) ואיסמעליה, כפי המצוין על גב התמונות. מכתבים ששיגר משם אבדו לצערנו הגם שכתב רבות. הגעגועים אל שמחה והציפיה לבואו לחופשות שמורים היטב בזיכרוני. כילד אני זוכר את התכונה והריגוש לקראת בואו. אני זוכר את צעידתו במעלה סימטת הענ - בו מוקם ביתנו (כיום רחוב השדה 7 בראשון לציון) כשה"קידבק" הגדול שמוט על גבו. הייתי רץ לקראתו, מנטר, מחבק ומקרקר סביבו, אחי הגדול. ואז היה נכנס הביתה כשצידו מדיף את הריח המיוחד של מדים וצבא, שומט את מטענו התפוח ואומר לי "תפתח". ואני הייתי נובר ומחלץ משם שקיות אורז, סוכר קוביות לבן באריזות חרוטים סגולים, שוקולדים יבשים, קופסאות שימורים, מתנות ומזכרות ככל שיכיל השק לבד מצידו האישי.

במהלך 1945 השתחרר מהצבא הבריטי ומיד התנדב לנוטרים. מרכז הנוטרים בראשון לציון היה ברחוב ירושלים, על גבעה שבה היתה בריכת מים ישנה ניצבת על עמודי בטון בינות לאקליפטוסים עבותים. לכאן היינו ילדי "המושבה" באים לראות את אימוני הנוטרים. הם היו חבושים בקובע אוסטרלי אצילי רחב מידות עם רצועת סנטר. היית כאן פעילות מרתקת, טנדרים עם נוטרים חמושים יצאו ובאו. היו שם כלי נשק ואנחנו הילדים צפינו בהם בריגוש, קלטנו כל פרט בשקיקה הלומים ונסחפים בתחושת שייכות. שמחה היה אחד מהם וגאוותי וריגושי הרקיעו. שנת 1945 הבהירה לשמחה, כי אבד את כל בני משפחתו שנותרו בגולה.

המעבר מתקופת הנוטרים ל"הגנה" עוד בטרם קום המדינה, היה רצוף וטבעי. שמחה נשאר במדים, מגויס להגנה פורמלית ב 12/02/48, כפי שציין ביומנו. במהלך שרותו נלחם באזור הדרום בגדוד 53 פלוגה ג' של חטיבת גבעתי.